

Kunstkritikk er Norges ledende nettsted for samtidskunst. Kunstkritikk is Norway's leading online art journal.

Would you like to switch to the mobile version of the site? [Ja](#) [Nej](#)

[Kritik](#)[Kommentarer](#)[Nyheter](#)[Artiklar](#)[Arkiv](#)

Uppdaterat 26. februari 23:45

[KUNSTKRITIKK.SE](#) [INTERNATIONAL EDITION](#)

Vi söker konstnärer

Let Everybody Come Out Today

Ferhat Özgür

Marabouparken, Stockholm

9. februari - 7. april 2013

Kritik 25.02.13

I en kvinnovärld

Av [Rebecka Thor](#)

Ferhat Özgür, *Women in Love*, stillbild från video.

När man kommer in i Marabouparkens utställningsrum och ser ut över lokalen möts man av en video där en kvinna mimar Leonard Cohens *Hallelujah*, som vi samtidigt hör i Jeff Buckleys version. Hennes överdrivna minspel kontrasteras med bakgrundsbilder av en stad i förändring. Videon *I Can Sing* (2008) sammanfattar de teman som Ferhat Özgürs verk kretsar kring: hans hemstad Ankara och kvinnans roll i ett patriarkalt samhälle. I den beslöjade kvinnans sång

gestaltas ett möte mellan traditionalism och modernitet, men verket känns platt i jämförelse med de andra verken. Mitt intryck förändras inte från det första ögonkastet till den tredje loopen och jag undrar till slut om det bara söker en komisk effekt. Det är hur som helst det minst övertygande i utställningen.

Utställningens två andra videor gör desto mer och även fotografierna som ramar in videoinstallationerna är väsentliga: de reduceras inte till utfyllnad eller dekoration. Det är en väl sammanhållen liten utställning, där fotografierna och filmerna kompletterar varandra både estetiskt och tematiskt. Staden avbildas främst i fotografi: en utsikt över ett landskap i förändring, två plastpåsar, som får tjäna som drakar, seglar över ett slitet kvarter, ett uppradat porträtt av ett kvarters invånare och en iscensatt kram-sammankomst på en byggarbetsplats.

Ferhat Özgür, *The City's Breath*
Inside Me.

Filmerna *Metamorphosis Chat* (2010) och *Women in Love* (2013) handlar båda om kvinnlig gemenskap, egna rum och systerskap, men de är determinerade av en manlig värld. I *Women in Love* sitter tre medelålders kvinnor tillsammans och talar om sina avlidna makar; de giftes alla bort som mycket unga och är nu redan änkor. En kvinnas berättelse dominerar; hon beskriver kärleken hon fortfarande känner för sin make och hur hon önskar att han skulle komma tillbaka, men hon berättar också om hur han ofta misshandlade henne och om hans alkoholmissbruk. Tillsammans skrattar kvinnorna åt hur idiotiska männen var: de har nu tagit tillbaka makten över sina liv. Filmen har en dokumentär fluga-på-väggen-stil och jag hajar till när jag kommer på att den manliga konstnären måste ha varit närvarande i rummet.

Metamorphosis Chat såg jag för första gången på den 6:e Berlinbiennalen 2010 och jag tycker lika mycket om dess genialiska enkelhet nu som då. En soffa, två äldre kvinnor: en beslöjad klädd i en lång täckande klänning och en sminkad i en raffig röd kofta och sandaler. De byter kläder med varandra. Våldigt enkelt. Men de har så roligt medan de gör det, de skrattar åt att hela världen ska se dem i underkläder, att konstnärens mamma (som är den beslöjade kvinnan) har sjutton lager kläder på sig året runt och att de båda tycker att den andra blir så fin.

Ferhat Özgür, *Let Everybody Come Out Today*, 2003.

Jag vill vara med dessa kvinnor, jag vill att de ska vara mina mammor, mormödrar och mostrar och fastrar. Jag vill sitta i deras rum och lyssna på deras historier. Deras historier är inte unika, men de är porträtterade med så mycket respekt och värme att en illusion av närhet uppstår. I relation till den förstnämnda videon har de två senare en stor konstnärlig sensibilitet och ömhet. Utställningens utformning står i samklang med verkens lågmälda karaktär. Att bara visa tre videor som alla är relativt korta och ett fåtal fotografier, gör helheten både överblickbar och tillgänglig. Istället för att drabbas av den samtida utställningsmegalomanin där kvantitet premieras så har Marabouparken modet att göra en smal och kvalitativ utställning.

[Visa kommentarer \(0\)](#)[Dölj kommentarer](#)[Skriv en kommentar](#)[Skriv ut](#)[e-post](#)
[Dela](#)

Vi söker konstnärer

Skriv en kommentar

Name (only post under your real name are allowed)*:

E-post (visas inte)*:

Kommentar*:

[Send](#)

Läserindlæggene er en vigtig del af Kunstkritikk. Vi er derfor meget glade for at du bidrager til vores læserforum. Vi beder alle følge vanlige regler for høflighed. Husk at du er ansvarlig for dine egne indlæg. Vi godtager derfor kun indlæg under fuldt navn.

Redaktionen läser ikke indlæg før publicering, men følger debatten fortløbende. Vi forbeholder os ret til at fjerne indlæg som er usaglige, indeholder personangreb eller som vi af andre grunde finder upassende. Dette sker uden forhåndsvarsel, og efter skønsbaserede vurderinger foretaget af redaktionen. I læserindlæg godtages kun tekst, ingen billeder, video, html-kode el. lign. Lykke til med debatten!

[Sök](#)

[SENASTE|MEST LÄSTA|LÄSARINLÄGG](#)

[Nytt residency i Oslo](#)

21.03.16

Initiativtager til det nyoprettede residency-programmet PRAKSIS, Nicholas ...

[Fællesfrokost på japansk](#)

21.03.16

Fire japanske kunstnere inviterer til borgerinklusion og fællesspisning på ...

[Mot framtiden utan konflikter](#)

21.03.16

Årets Sydneybiennial tar fasta på alternativa former för kommunikation och ...

[Al magt til mikro-institutionerne](#)

18.03.16

I København ligger definitionsmagten hos den selvorganiserede scene. Vermilion ...

[Tilfældige tall](#)

18.03.16

Kuratornettverket Curator Jour Fixes kartlegging av kunstfeltet i Oslo gikk seg ...

KUNSTHAL
CHARLOTTENBORG

[Om Kunstkritikk](#)

|

[Kontakt](#)

|

[RSS-FEED](#)

|

[Redaktion](#)

|

[Skribenter](#)

|

[Annonsinformation](#)

|

PRENUMERERA PÅ NYHETSBREV:

[Submit](#)

|
FACEBOOK PAGE

Twitter

Kunstkritikk utgis av Stiftelsen Kunstkritikk ISSN 1504-0925

Svensk redaktör: Frans Josef Petersson post@kunstkritikk.se

Chefredaktör: Jonas Ekeberg

Kunstkritikk arbejder efter den norske «Vær Varsom-plakat» for god presseskik

Kunstkritikk stöds av Norsk kulturråd, Nordisk Kulturfond, Fritt Ord, Statens Kunstråd i Danmark och Statens Kulturråd i Sverige.